

تفسیر نتایج آزمون خاک براساس برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی

نجف علی کریمیان *

چکیده

آزمون خاک عبارتست از آزمایشهای سریع شیمیائی انجام شده بر خاک به منظور ارزیابی قابلیت استفاده عناصر غذایی ضروری گیاه و تعیین مقدار کود لازم برای دستیابی به عملکرد بهینه. گزچه روشهای دیگری نیز برای ارزیابی وضعیت قابل استفاده بودن عناصر غذایی بکار می رود ولی آزمون خاک را می توان عملی ترین و مفیدترین روش برای نیل به این هدف دانست. مهمترین مزیت آزمون خاک اینست که قبل از کشت گیاه، تمویز روشنی از وضعیت عنصر مورد نظر را در اختیار می گذارد و لذا می توان با مصرف کود، به مقدار و موقع مناسب، از بروز کمبود جلوگیری و بسادگی به عملکرد بهینه دسترسی پیدا کرد. آزمون خاک در ابتدا در سال ۱۹۰۰ م. در آمریکا برای بررسی وضعیت خاک در مزرعه مورد استفاده شد. امروزه نیز در بسیاری از کشورهای جهان از آزمون خاک برای تعیین میزان کود مورد نیاز گیاه در مزرعه استفاده می کنند. در ابتدا فقط شامل اندازه گیری مقدار کل عنصر موجود در خاک بوده و بعداً به صورت تعیین مقدار عنصر منحل در اسید قوی و آنکاه به شکل اندازه گیری عنصر استخراج شده توسط اسیدها یا قلیاهای ضعیف، نمکهای خنثی، محلولهای بافر، مواد کلاته کننده، آب مقطر و رزینهای تبادل پذیری درآمده است. در این راه حتی از برخی روشها و دستگاههای نسبتاً پیچیده مبتنی بر کاربرد ولتاژهای الکتریکی و غیره نیز بهره گرفته شده است.

* عضو هیات علمی بخش خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

تفسیر نتایج حاصل از آزمون خاک و بعبارت دیگر ترجمه آنها به میزان مصرف کود لازم جهت دستیابی به عملکرد بهینه، همواره از مشکلات اساسی استفاده از آزمون خاک بوده است. در این مقاله، پس از ذکر تاریخچه بسیار مختصر، شواهد و مدارکی از ایران و سایر نقاط دنیا عرضه خواهد شد تا نشان داده شود که چگونه با استفاده از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک نظیر بافت، عمق، رطوبت، پهاش، مسده آلی، ظرفیت تبادل کاتیونی، درصد کربنات کلسیم معادل، و حتی در نظر گرفتن همزمان نتایج آزمون خاک چند عنصر می توان به تفسیرهای بهتر و مطمئن تری از نتایج آزمون خاک برای عناصر پرمصرف و کم مصرف دست یافت.

مقدمه و تاریخچه

بشر برای ادامه حیات خود در شکل فعلی به گیاهان وابسته است و گیاهان نیز چون بطور طبیعی بیشتر عناصر غذایی مورد نیاز خود را از خاک بدست می آورند به نوبه خویش به خاک وابسته می باشند. خاکها، بدلائل متعددی، از نظر توان تامین عناصر غذایی و عرضه آنها به گیاهان، با یکدیگر متفاوتند. بنابراین لازمه تولید هرچه بیشتر مواد گیاهی، شناخت توان خاکهای مختلف از نظر تامین عناصر غذایی ضروری گیاه می باشد. به منظور ارزیابی توان خاکها روشهایی ابداع گردیده که از بین آنها آزمون خاک را به جرات بایستی عملی ترین و مفیدترین روش نامید (۱). نمونه برداری از خاک را می توان قبل از کشت انجام داده و سپس با توجه به نتایج آزمون خاک، نسبت به تنظیم حاصلخیزی خاک و دادن کودهای مناسب اقدام نمود.

آزمون خاک، بر طبق تعریف عبارتست از " آزمایشهای شیمیایی سریع به منظور ارزیابی قابلیت استفاده عناصر ضروری گیاه در خاک و تعیین مقدار کود لازم برای دستیابی به عملکرد بهینه". شاید بتوان سرها مفری داوی انگلیسی را اولین کسی دانست که لزوم انجام آزمون خاک را مطرح ساخته است. وی در سال ۱۸۱۳ م (۱۹۲۵ ه ش) در کتاب خود تحت عنوان "اساس شیمی کشاورزی" نوشت: چون گیاهان عناصر غذایی را از خاک دریافت می کنند اطلاع از ترکیب شیمیایی خاک امری الزامی است. لیبیک

آلمانی نیز در ۱۸۴۱ م (۱۲۲۰ ه ش) در کتاب خود به نام "شیمی آلی و کاربرد آن در کشاورزی و فیزیولوژی" نوشت: به عنوان یک اصل اساسی در زراعت، هرچه را از خاک بر می‌داریم باید به طور کامل به آن پس دهیم. به همین دلیل پیروان مکتب لیبیگ، با اندازه‌گیری مقدار کل عناصر در خاک و گیاه، مقدار عناصر برداشتی گیاه از خاک را تعیین و بر اساس آن فرمولهای کودی توصیه می‌کردند (۱۷۰۶ و ۱۹۰۱) اندازه‌گیری مقدار کل مواد غذایی در این زمان معمولاً "به طریق ذوب در کربنات سدیم انجام می‌شد. البته بعدها درباره ارزش این نوع آزمایشها ایجاد شک و تردید شد. هیلگارد، با اعتقاد به اینکه مواد غذایی در خاکها از زئولیت سرچشمه می‌گیرند، آنها را توسط حل خاکها در اسیدهای قوی اندازه‌گیری می‌کرد. با معلوم شدن این موضوع که عناصر غذایی در خاک در واقع به شکل قابل تبادل نگهداری می‌شوند، استفاده از نمکهای خنثی برای استخراج عناصر غذایی آغاز شد. از طرف دیگر دایر انگلیسی در ۱۸۹۴ م (۱۲۷۳ ه ش) به منظور تقلید از خاصیت عصاره‌گیری ریشه گیاه اسید ضعیفی مثل محلول اسید سیتریک را به عنوان عصاره‌گیر عناصر غذایی پیشنهاد کرد اما مورگان محلول با فر شده استات سدیم را بدین منظور مناسب تشخیص داد. محلول اخیر بطور وسیعی به کار گرفته شد (۱۷۰۶). در چند سال اخیر مواد کلاته کننده‌ای نظیر ای دی تی ا و دی تی پی ا برای عصاره‌گیری عناصر غذایی بکار رفته است. آب مقطر در دمای معمول اطاق یا در دماهای بالاتر نیز از جمله عصاره‌گیرهای بکار رفته می‌باشد. دو روش کاملاً متفاوت با روشهای مذکور در بالا نیز در سالهای اخیر رواج پیدا کرده‌اند که یکی به روش رزین تبادل‌لی (کاتیونی با آنیونی) و دیگری به روش ای یو اف موسوم گردیده است. در اولی رزین مناسبی با تعلیق خاک و آب در تماس قرار داده می‌شود تا عنصر مورد نظر را جذب سطحی خود ساخته و آنرا از خاک جدا سازد. در دومی تعلیق خاک و آب تحت تاثیر میدان الکتریکی قرار می‌گیرد تا کاتیونها به طرف قطب منفی و آنیونها به سمت قطب مثبت مهاجرت نموده و با استفاده از نیروی پمپ خلاء و عبور از فیلترهای معین از خاک جدا شوند.

مهمترین نکته در استفاده از یک آزمون خاک معین امکان تفسیر پذیری آنست و این بدان معنی است که آزمون با پاسخ گیاه همبسته شده

باشد به طوریکه بتوان عملکرد (مطلق یا نسبی)، غلظت عنصر در بافت مورد نظر، کل مقدار عنصر جذب شده، و نهایتاً مقدار کود لازم برای رسیدن به پاسخ بهینه را به طور قابل قبولی پیش بینی کرد. گاهی نیز منظور از تفسیر پذیر بودن یک آزمون خاک آنست که بتوان به کمک نتایج آن خاکها را به گروههای دارای کمبود، بدون کمبود و حد واسط دسته‌بندی کرد. آزمون خاک هنگامی با ارزش است که به طور کمی با پاسخهای گیاه همبسته شده و روابط لازم برای پیش بینی پاسخهای گیاه در دسترس باشد. واضح است که هر چه این روابط از نظر آماری از قدرت پیش بینی بیشتری برخوردار باشند مطلوبترند. در صورت عدم وجود چنین روابطی آن آزمون را بایستی فقط یک آزمایش ساده تعیین خصوصیات شیمیائی دانست.

دو دیدگاه عمده در تفسیر نتایج آزمون خاک رایج است یکی استفاده از نسبت اشباع کاتیونهای بازی ("ناک") و دیگری استفاده از سطح بسندگی مواد غذایی قابل استفاده ("سب") (۹). ناک بر این فرض استوار است که حداکثر عملکرد یک گیاه هنگامی حاصل می‌شود که نسبت ایده‌آلی بین کلسیم، منیزیم، پتاسیم، و هیدروژن (اسیدیته) خاک برقرار باشد. البته امروزه به جای یک نسبت ایده‌آل صحبت از دامنه ایده‌آل برای هر یک از عناصر مذکور می‌شود. این دامنه ایده‌آل که بر حسب درجه اشباع (نسبت به ظرفیت تبادل کاتیونی خاک) بیان می‌شود برای کلسیم ۶۵ تا ۸۵، برای منیزیم ۶ تا ۱۲، برای پتاسیم ۲ تا ۵ و برای هیدروژن حداکثر ۲۷ درصد است. تفسیر براساس دیدگاه ناک در مناطقی بهتر کار می‌کند که خاکها به شدت هوا دیده بوده و دارای ظرفیت تبادل کاتیونی کم و بافت متوسط تا درشت باشند. چنانکه ملاحظه می‌شود در این دیدگاه ازت، فسفر، و عناصر کم مصرف مستقیماً مورد نظر قرار نمی‌گیرند. دیدگاه سب براساس معادله میچرلیخ ($dy/dx=(A-y)c$) استوار می‌باشد. به عبارت دیگر در این دیدگاه فرض می‌شود که: "افزایش عملکرد به ازاء واحد عنصر غذایی هر قدر که مقدار عملکرد به حداکثر ممکن خود نزدیکتر گردد کمتری می‌شود." در عمل معادله بکار رفته به صورت

$$\text{Log}(100-Y)=2-C_1 x_1-C_2 x_2$$

(۱)

می باشد که در آن γ عملکرد نسبی درصد عملکرد نسبت به حداکثر عملکرد ممکن (، X_1 غلظت عنصر در خاک (سطح آزمون خاک) ، X_2 میزان عنصر بکار رفته (کود مصرفی) و C_1 و C_2 ضرایب ثابت مربوط به بازده عنصر و کود است. در دیدگاه سب برای هر عنصر غذایی غلظتی بنام "سطح بحرانی" تعریف می شود. چنانچه غلظت عنصر در خاکی (سطح آزمون خاک) از سطح بحرانی مربوطه کمتر باشد آن خاک دارای کمبود درجه بندی می شود. دیدگاه سب در مناطقی بهتر کار می کند که سطح حاصلخیزی خاک بالا و نسبتاً متعادل بوده و فقط از نظر یک عنصر دارای کمبود است.

گرچه هر یک از دیدگاههای دوگانه ناک و سب دارای طرفدارانی بوده و شواهد کافی دال بر صادق بودن آنها در شرایط خاص موجود است ولی نتایج تجربیات متعددی نیز نشان می دهد که در بیشتر مواقع تلفیقی از این دو دیدگاه بهتر کار می کند تا هر یک به تنهایی. در دیدگاه تلفیقی مبتنی تفسیر نتایج و درجه بندی خاکها در واقع همان روش سب می باشد که خصوصیات خاک (فیزیکی و یسا شیمیایی) به نحوی در آن وارد شده است. دیلا" سعی می شود با ذکر چند مثال در مورد عناصر پرمصرف و کم مصرف این موضوع روشنتر گردد.

الف - ازت

مرکز بین المللی پژوهشهای کشاورزی در مناطق خشک (ایکاردا)، براساس نتایج پژوهشهای چندین ساله در کشورهای غرب آسیا و شمال افریقا، سطح بحرانی ازت برای گندم و جو را ۵۰ تا ۶۰ کیلوگرم در هکتار ازت نیترات در لایه ۰-۶۰ سانتیمتری رویی خاک می داند اما پژوهشگران همین مرکز اثر رطوبت خاک بر پاسخ گیاه به سطح معینی از ازت خاک و نیز اثر آن بر میزان کود ازته لازم را گشود می کنند (۱۶). در برخی ایالتهای امریکا نتیجه آزمون ازت خاک را همراه با رطوبت موجود در عمق خاک (تا عمق ۱۸۰ سانتیمتری) برای پیش بینی عملکرد گندم به کار می گیرند (۱۸). کریمیان ویشربی (۲) در آزمایشی با ۱۴ خاک زیر سد درودزن چنین نتیجه گیری می کنند که گرچه استفاده از ازت معدنی شونده با اسید سولفوریک خاک به تنهایی قادر به پیش بینی ۷۳ درصد تغییرات در

عملکرد نسبی ذرت می‌باشد ولی چنانچه در معادله مربوطه پ هاش خاک نیز وارد شود قدرت پیش بینی به ۸۳ درصد می‌رسد.

ب - فسفر

بیتز (۴) پس از مقایسه ۵ روش آزمون خاک فسفر در ۸۸ خاک اونتاریو کانادا گزارش داد که ضریب R^2 بین فسفر قابل جذب ذرت و فسفر خاک اندازه‌گیری شده با روش اولسن به تنهایی معادل ۰/۷۴ بوده ولی وارد کردن پ هاش در معادله مربوطه این ضریب را به ۰/۸۰ افزایش داد. این افزایش در مورد روش بری ۱ چشمگیر بود بطوریکه ضریب R^2 از ۰/۵۴ به ۰/۷۰ رسید. کوپ و اوآنز (۶) پس از مروری بر روشهای آزمون خاک نتیجه‌گیری کردند که خاکهای دارای رس و ماده آلی بیشتر، مقدار فسفر کمتری را در تماس با محلولهای شیمیایی آزاد می‌کنند لذا خاکها را بر اساس ظرفیت تبادل کاتیونی به دو دسته کمتر از ۹ و بیشتر از ۹ میلی‌اکی والان بر صد گرم تقسیم کرده و دو سطح بحرانی مختلف را برای آنها پیشنهاد کردند. کریمیان و قنبری (۱۴) پس از مطالعه روشهای مختلف آزمون خاک فسفر در اراضی زیر سد درودزن، استفاده از روش اولسن را برای پیش بینی عملکرد نسبی توصیه کردند. وارد کردن پ هاش در معادله مربوطه قدرت پیش‌بینی را به مقدار قابل ملاحظه‌ای بهبود می‌بخشد.

ج - پتاسیم

آزمایشگاه آزمون خاک آلاباما آمریکا، هنگام توصیه کود پتاسیمی، خاکها را بر اساس ظرفیت تبادل کاتیونی به سه گروه به شرح زیر تقسیم می‌کند (۶):

- ۱- خاکهای درشت بافت با ظرفیت تبادل کاتیونی کمتر از ۴/۵ میلی‌اکی والان در ۱۰۰ گرم.
- ۲- خاکهای متوسط بافت با ظرفیت تبادل کاتیونی بین ۴/۵ تا ۹ میلی‌اکی والان در ۱۰۰ گرم.

۳- خاکهای ریز بافت با ظرفیت تبادل کاتیونی بیش از ۹ میلی اکی والان در ۱۰۰ گرم.

علت این تقسیم‌بندی آنست که مثلاً برای رسیدن به ۹۰ درصد عملکرد نسبی پنبه در خاکهای فوق، به ترتیب به ۴۰، ۶۰، ۸۰ قسمت در میلیون پتاسیم نیاز می‌باشد.

د- عناصر کم مصرف

وارد کردن خصوصیات خاک در تفسیر آزمون خاک عناصر کم مصرف، به منظور بهبود یافتن قدرت پیش بینی، مخصوصاً بسیار مفید بوده است. کریمیان (۱۰)، گزارش داد که در معادله پیش بینی عملکرد نوعی لوبیاس، علاوه بر سطح آزمون های خاک فسفر و روی بایستی از پ هاش خاک نیز استفاده کرد. مفتون و کریمیان (۱۵)، پس از مقایسه تاثیر منابع مختلف روی بر رشد و مقدار جذب روی توسط گیاه ذرت در دو خاک شور و غیر شور حوالی شیراز گزارش دادند که گرچه سطح آزمون روی در هر دو خاک یکسان بوده ولی استعمال سکوسترین روی در خاک شور موثرتر از خاک غیر شور بوده است. درجه و کریمیان (۸) نیز ملاحظه کردند که اضافه کردن خصوصیات خاک به سطح آزمون روی در معادلات مربوطه سبب افزایش قدرت پیش بینی پاسخ گیاه می‌گردد. یثربی (۳) در آزمایشی با ۲۰ خاک از اراضی زیر سد درودزن استان فارس، فرمهای شیمیایی روی بومی و باقیمانده از استعمال قبلی آنرا مورد مطالعه قرار داد. وی مشاهده کرد که عناصر پذیر روی بومی خاکها همبستگی بسیار معنی داری با خصوصیات آنها از قبیل درصد رس، پ هاش و ظرفیت تبادل کاتیونی دارد. علاوه بر آن وارد کردن این خصوصیات در معادله‌های مربوط به رشد ذرت و جذب روی توسط آن، قدرت پیش بینی را به نحو چشمگیری افزایش می‌دهد. برنان (۵)، پس از مطالعه ۳۶ خاک جنوب غربی استرالیا، مشاهده کرد که سطح بحرانی روی در این خاکها تابعی از پ هاش، درصد رس، و درصد کربن آلی بوده و در این رابطه معادله‌ای با شرکت خصوصیات مذکور ارائه دادند که دارای قدرت پیش بینی معادل ۸۸ درصد بود. کریمیان و کاکس (۱۲ و ۱۳) گزارش

دادند که مولیبیدن قابل عصاره‌گیری توسط رزین آنیونی همبستگی بسیار معنی داری با پهاش خاک دارد و وارد کردن مقدار اکسید آهن خاکها در معادله، قدرت پیش بینی آنها به نحو چشمگیری افزایش می‌دهد. آنان بر این اساس معادله‌هایی را برای پیش بینی عملکرد نسبی و غلظت مولیبیدن در گیاه پیشنهاد کردند. رابطه بین مولیبیدن قابل استفاده و پهاش خاک بقدری محرز و مسلم می‌باشد که برخی از پژوهشگران برای ارزیابی وضعیت مولیبیدن خاکها از کمیتی قراردادی استفاده می‌کنند که مساوی حاصل جمع پهاش خاک و ده برابر سطح آزمون خاک مولیبیدن (برحسب قسمت در میلیون) می‌باشد. چنانچه این کمیت از ۶/۲ بیشتر باشد خاک بعنوان کمبود درجه‌بندی می‌شود (۱۱). کاکس (۷) در مروری بر روشهای معمول آزمون خاک عناصر کم مصرف به این نتیجه رسید که در روابط بین غلظت در گیاه و سطح آزمون بور، مس، منگنز، مولیبیدن، و روی خاک، وارد کردن خصوصیات خاک سبب افزایش ضریب همبستگی می‌شود (جدول ۱).

جدول ۱- تاثیر خصوصیات خاک بر ضریب همبستگی بین غلظت عناصر در گیاه و سطح آزمون خاک.

عنصر غذایی	ضریب همبستگی	
	تنها	همراه با خصوصیات خاک
بور	۰/۷۲	۰/۸۳
مس	۰/۶۶	۰/۷۳
منگنز	۰/۰۴	۰/۵۹
مولیبیدن	۰/۲۵	۰/۷۰
روی	۰/۶۷	۰/۷۱

شواهد متعدد دیگری را می‌توان از کارهای گزارش شده در این زمینه ارائه داد که در آنها استفاده از خصوصیات خاک تفسیر بهتری را از آزمون خاک باعث گردیده است. اما در اینجا، به منظور جلوگیری از اطاله کلام، از ذکر شواهد بیشتر خودداری می‌شود. هدف این مقاله تنها اشاره‌ای به این مطلب مهم بوده تا نظر همکاران و خوانندگان عزیز به آن جلب شود و به هیچ وجه انجام مرور کاملی بر موضوع مورد نظر نبوده است.

در پایان، به عنوان نتیجه‌گیری، می‌توان گفت با توجه به این حقیقت که نگهداری و آزادسازی عناصر غذایی توسط خاک، و نیز جذب توسط گیاه تابعی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک می‌باشد، بسیار منطقی است که در تفسیر نتایج آزمون خاک به در نظر گرفتن سطح آزمون خاک عنصر مورد نظر بسنده نشده و خصوصیات از قبیل درصد رس، پهاش ماده آلی، ظرفیت تبادل کاتیونی و حتی سطح آزمون خاک سایر عناصر نیز در این تفسیر ملحوظ گردد. امروزه، با توجه به دسترسی پژوهشگران کشور عزیزمان به کامپیوترهای مجهز به نرم افزارهای آماری پیشرفته، ایجاد معادله‌ها و مدل‌های مناسب که علاوه بر سطح آزمون خاک شامل خصوصیات خاک نیز باشد بسیار آسان است. لذا توصیه می‌شود همکاران ارجمند از این خصوصیات نیز برای بهبود قدرت تفسیر آزمون خاک حداکثر بهره‌برداری را بعمل آورند.

6. Cope, J.T. and C. E. Evans. 1985. Soil Testing. In: B.A. Stewart (ed.) *Advances in Soil Sci.*, Springer Verlag, Berlin, Germany. 1:201-228.
7. Cox, F.R. 1987. Micronutrient Soil tests. In: J.R. Brown (ed.). *Soil testing: sampling, correlation, calibration, and interpretation*. SSSA special publication no. 21. Soil Sci. Soc. Am., Inc., Madison, WI. pp. 97-117.
8. Darjeh, Z., N. Karimian, M. Maftoun, A. Abtahi, and K. Razmi. 1991. Correlation of five Zn extractants with plant responses on highly calcareous soils of Doroodzan Dam area, Iran. *Iran Agric. Res.* 10: (29-45).
9. Eckert, D.J. 1987. Soil test interpretation: basic cation saturation ratios and sufficiency levels. In: J.R. Brown (ed.). *Soil testing: sampling, correlation, calibration, and interpretation*. SSSA Special Publication no. 21. Soil Sci. Soc. Am. Inc., Madison, WI. pp. 53-64.
10. Karimian, N. 1970. Effect of phosphorus, and water-extractable zinc of soil on plant growth and zinc absorption. Unpublished M.S. thesis, Texas A&M University, College Station, TX.
11. Karimian, N. 1977. Molybdenum extractability, adsorption, and availability in selected North Carolina Soils. Ph. D. thesis, North Carolina State University, Raleigh, NC. (Diss. Abst. Int. 38:7).
12. Karimian, N., and F.R. Cox. 1978. Adsorption and extractability of molybdenum in relation to some chemical properties of soil. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 42:757-761.
13. Karimian, N., and F.R. Cox. 1979. Molybdenum availability as predicted from selected soil chemical properties. *Agron. J.* 71:63-65.

14. Karimian, N., and A. Ghanbari. 1990. Evaluation of different extractants for prediction of plant response to applied p fertilizers in highly calcareous soils. Abst. 10th World Fert. Cong. CIEC 21-27 Oct. 1990, Nicosia, Cyprus p.25.
15. Maftoun, M., and N. Karimian. 1989. Relative efficiency of two zinc sources for maize (Zea mays L.) in two calcareous soils from an arid area of Iran. *Agronomie* 9:771-775.
16. Matar, A.P.N. Soltanpour, and A. Chouinard (ed). 1987. Soil test calibration in West Asia and North Africa. Proc. 2nd Regional Workshop, Ankara, Turkey 1-6 Sep. 1987. ICARDA, Aleppo, Syria.
17. Melsted, S.W., and T.R. Peck. 1973. The Principles of soil testing. In: L.M. Walsh and J.D. Beaton (ed.). Soil testing and plant analysis. Soil Sci. Soc. Am., Inc., Madison WI pp.13-21.
18. Smith, C.M. 1977. Interpreting nitrogen soil tests: sample depth, soil water, and crops. In: M. Stelly (ed.). Soil testing: correlating and interpreting the analytical results. ASA Special Publication no. 29. Am. Soc. Agron., Madison, WI. pp.85-98.
19. Tisdale, S. L., W.L. Nelson, and J.D. Beaton. 1985. Soil fertility and fertilizers. Macmillan publishing Co., New York, NY. pp.10-12.